

نداء الله از شطر عکا مرتفع و میفرماید طوبی از برای نفوسيکه الى الله توجهه ۰۰۰

حضرت بهاءالله

اصلی فارسی

رقم (23) - من آثار حضرت بهاءالله - كتاب اقتدارات - صفحه 259
262 -

(23)

نام خداوند یکتا

نداء الله از شطر عکا مرتفع و میفرماید طوبی از برای نفوسيکه الى الله توجهه نموده اند و ندائی الهی را بگوش سر و سر اصغا کرده اند آن نفوس از اهل منظر اکبرند و از شاریان رحیق اطهر مخصوص نفوسيکه در این ایام که ظلمت اوهام اکثر انام را اخذ نموده از توجه بشطر احادیه منوع نشده اند اینست که لمیزل و لا یزال مظاهر قبلم ذکر این نفوسرها در الواح فرموده اند در این فتنه مشاهده میشود که مقبلین خالص اقل از کبریت احرنند اگر عباد لذت ندائی الهی را ادراک مینمودند و بعظمت محل نزول کلمه پی میبرندند جمیع بیحجاب بشطر رب الاریاب توجه مینمودند لمیزل و لا یزال بر مظاهر الهیه ظلم لا نهایه از مطالع فرعونیه وارد و با کمال قدرت و اقدار جمیع را تحمل میفرمودند که شاید نفوسي چند از کدورات ظنون و اوهام مقدس شده بمعارج عز احادیه عروج نمایند مع آنکه جمیع مشاهده مینمودند که آن مصادر امریه مخصوص نجات بریه تحمل شدائد مینمایند فعلوا ما فعلوا الا لعنة الله على القوم الظالمين کل عالمند باینکه دنیا را بقا نیست و اذا جاء رسول الموت لا یحجبه حجاب حاجب و لا یمنعه قدرة قادر و لا یرده سطوة ظالم با علم و ایقان به این مقام در این ایام معدوده که معلوم

نیست که یوم دیگر فوق ترابند یا تحت آن کل در سیل نفس و هوی سالک و از حق جل و علا غافل و بگان خود اراده نموده اند که سراج الله را بین ما سویه اطفا نمایند و سدرة الله را از اثمار جنیه قدسیه منع کنند این مثل آنست که قطره ملح اجاج با بحر عذب مواج مقابله نماید و در دفع آن برآید هل منعت شمس الحجاز من سبحات اهل الحجاز؟ تالله قد شقت انامل القضاe الحجاب الذی حال و اشراق عن افق الاجلال لم یزل صاحبان حکم ظاهر ناس را از توجه بشطر احادیه منع نموده اند و اجتماع عباد را بر بحر اعظم دوست نداشته اند چه که این اجتماع را سبب و علت تفرق اسباب سلطنت دانسته و میدانند و حال آنکه فو الذی زمام کل شیء فی قبضه قدرته که نظر احبابی حق لا زال مقدس از توجه باین امور بوده و خواهد بود این امور را هم مفسدین انتشار داده اند و حال اکثری را توهمن چنان که اینعبد اراده حکومت کلیه در ارض دارد مع آنکه در جمیع الواح عباد را از قبول این رتبه منع نموده ایم چه که جز زحمت و ابتلاء حاصلی نداشته مگر آنکه نفسی الله بقول این امر کند که نصرت امر الله نماید ملوک مظاہر قدرت الهیه اند و آنچه مقصود است عدالت ایشانست اگر بآن ناظر باشند بحق منسویند زود است که جحبات خرق شود و تجلی اسماء و صفات اکثری از عباد را اخذ نماید و کل بتقدیس و تنزیه مقربان بارگاه حق شهادت دهند تا چه رسد بنفسه تعالی نسئل الله ان یوقق عباده و یؤیدهم على حبه و رضائه و یفتح عینهم لیروه و یعرفوه ولا یمنعهم عن هذه الشمس التي اشرقت وعن هذه السماء التي ارتفعت وعن هذه النعمة التي نزلت وعن هذا السراج الذي اشرقت الارض بنوره انه على كل شیء قدیر و اما ما رأيته في النوم انه حق لا ريب فيه والامر كما رأيت سوف يظهر الله من هذا الافق نورا وقدرة وبه ما تظلم الشمس و تحو آثار من استکبر على الله و تستضیء وجوه المخلصین و سوف تحيط انوار وجه ربک من على الارض انه على كل شیء قدیر اگر چه بتفصیل ذکر نشد ولكن بآنچه از مصدر امر نازل مقصود مفهوم نفس نوم تعییرش ظاهر است یعرفه کل فطن بصیر